

K: *Kérlek, mutakozz be.*

DSZI: Deák-Szebeni Imola vagyok és már második éve járok a bibliaiskolába. Nagyváradon tanítok, magyartanárnőként a Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnáziumban. Nagyon szeretem a munkám, nagy örömet jelent számomra, hogy gyerekek, fiatalok között tölthetem a mindennapjaim. Nem egyszerű feladat jó tanárnak lenni manapság, de úgy érzem, hogy az adandó nehézségek ellenére is mindenképpen megéri, és hálás vagyok, amiért taníthatok.

K: *Miért iratkoztál a Bibliaiskolába?*

DSZI: Még utolsó éves egyetemista voltam a kolozsvári Bölcsészkaron, amikor először hallottam a bibliaiskoláról. Nyomban úgy éreztem, hogy nekem ezt mindenképpen meg kell próbálnom. Nagyon szerettem volna többet tudni és tanulni Istenről, a Szentírásról és elsősorban arról, hogy miként is adhatom tovább ezt az embereknek. És ezekre mind lehetőséget nyújtott és nyújt az iskola. Nagyon hálás vagyok érte!

K: *Mi a véleményed az intézményről?*

DSZI: A véleményem mindenképpen és kizárólag csak pozitív. A Trans-Silvanus Intézet nagyszerű közösséggel rendelkezik, ahol mindannyian otthon érezhetjük magunkat. Számomra elsősorban az jelent nagyon sokat, hogy hittel kapcsolatos kérdéseimre itt választ találhatok, elfogadnak és szeretettel támogatnak. A képzés nagyon színvonalas, az elméleti, teológiai ismeretek mellett mindig ott van a gyakorlati alkalmazás is. Ez utóbbira fektet igazán nagy hangsúlyt az Intézet és szerintem ebben rejlik sikerének titka is.

K: *Mesélj el egy személyes élményt, amit átéltél a Bibliaiskolában.*

DSZI: Nagyon sok élmény ért ezalatt a két év alatt. A közösség megtaró ereje jelenti számomra a legtöbbet. Mindig emlékeztetésekre maradnak a bibliaiskolás bemelegítő körök, hiszen ezek olyan alkalmak voltak, amikor mindig lehetőség nyílt arra, hogy egymás terhére valóban hordozzuk, meghallgassuk és támogassuk a másikat vagy éppen alázattal tanuljunk tőle.

K: *Hogyan sikerül megélned a hitet a mindennapjaidban?*

DSZI: Számomra ez nagy feladatot jelent, és úgy érzem még mindig sokat kell tanulnom, fejlődnöm ezen a téren. Isten vezetéséért imádkozom a mindennapokban, arra törekszem, hogy megtaláljam a Benne való valódi békét. Megtérésemet követően nagy lekesedéssel beszéltem barátaimnak, a környezetemben élő embereknek Jézusról, de azóta arra a felismerésre jutottam, hogy néha nem elegendőek a szavak. Nagyon fontos az, hogy egész lényük, minden megnyilatkozás nélkül Őrá mutasson, Róla árulkodjon, mert igazán így tudjuk a leghitelesebben Krisztust közvetíteni. Én erre törekszem elsősorban a mindennapokban.

K: *Van-e elképzelésed, hogy a jövőben milyen missziós területen tudnád felhasználni az intézetben tanultakat?*

DSZI: Leginkább munkámban szeretném felhasználni az itt tanultakat. Gyerekekkel, fiatalokkal foglalkozom minden nap és úgy érzem, hogy elsősorban ezen a területen szeretném alkalmazni a bibliaiskolában elsajátítottakat.